

Necessitem afecte sincer, no regals! Epifania

Dc, 6/01/2016 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Epifania. Cicle C.

Barcelona, 6 de gener de 2016.

L'home actual ha quedat en gran mesura atrofiat per a descobrir Déu.

No és que sigui ateu.

Simplement: s'ha fet incapaç de Déu.

Quan un home o una dona només busquen o coneixen l'amor sota formes degradades i degenerades i quan la seva vida està moguda exclusivament per interessos egoistes de benefici o de guany, és que el seu cor està sec, eixut, agònic.

Són molts i moltes els que avui viuen una vida que els desintegra i els empobreix. Envellits abans d'hora. Endurits per dins. Insensibles a les necessitats reals dels altres. Sense capacitat d'obrir-se a Déu per cap escletxa de la seva existència, van pel món sols o mal acompanyats.

Aquesta incapacitat per adorar Déu s'ha apoderat també de molts creients que només busquen un Déu útil.

Només els interessa un Déu que serveixi els seus interessos privats o els seus programes sociopolítics.

Déu queda convertit en un article de consum del que podem disposar segons les nostres conveniències o interessos.

Però Déu, el Déu real, és una altra cosa. Déu és Amor infinit encarnat en la nostra pròpia existència.

I davant d'aquest Déu, el primer és

-saber i voler adorar

-goig per damunt de tot goig

-acció de gràcies permanent.

Quan s'oblida això, el cristianisme corre el perill de convertir-se en un simple esforç d'humanització o filantropia.

Però, la fe cristiana és, abans que tot

-descobriments de la Bondat de Déu
-experiència agraïda de què només Déu ens salva de l'error i de la mort.

El gest dels Mags davant el Nen Déu de Betlem expressa i concreta l'actitud bàsica de tot creient davant de Déu.

Déu existeix. Està aquí mateix, en les arrels de la nostra vida. Som acollits per Ell. No sabem a on ens vol conduir a través de la mort. Però podem viure amb confiança davant del Misteri.

Davant d'un Déu del que només sabem que és Amor, només hi cap per part nostra

-el goig inefable
-l'adoració alegre
-l'acció de gràcies pel do rebut.

Quin és el gran secret del creient?

L'alegria de saber-se estimat per Déu. Estimat personalment. Perquè cadascú és únic, irrepetible, original per Déu.

I, quina és la gran responsabilitat del creient?

El dia dels Reis Mags és dia de regals: tots ho sabem això.

L'exemplaritat dels Mags no està en els regals, sinó en el seu interès pel nen.

Quina és la gran responsabilitat del creient?

Abunda la gent que intenta omplir la seva falta d'estimació i de bon tracte amb costosos regals.

Hi ha pares, parents i amics que disfressen el seu desinterès o escàs afecte amb un regal.

Quina lectura hem de fer-ne d'això?

Amb això, se serveix més els interessos del comerç i del consum que no pas la necessitat real d'afecte que tots tenim i experimentem.

¿Som capaços d'oferir afecte i de fer-ho desinteressament, és a dir, sense esperar ni exigir res a canvi?

O som o no ho som?

Necessitem afecte i afecte sincer, no regals!